

นาย ไม้อามติดต่อมัยแอด

มกร

พ.ศ. ๒๔๖๕

ใหญ่ ฝ่าย ดยาม ซึ่ง กัดับ จาก ต่าง ประเทศ

เพื่อ มารับ ตำแหน่ง นำที่ อธิบดี กรมธรรมการ

เพราะ ฉนั้น เรา จึง ถึ้อ เขา โยภาค ไ

๑ ช่วยเข ฐ ฏมกุตาน ์ สามคฺคิ ฐตฺธิสํสํกการะ

สปีงบาท ฐบปีต, ฐบบาทน สีกตตส,ต

บปี ๒ เลม ๙ วันเสาร์ ที่ ๗ เมษายน พ,ศ, ๒๔๖๖

จุมได้ เถาะ

ต่านกนารห้องเลขที่ ๔๖๗ ข, ถนน พาด สาย

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ ตยวม สักฐิ ถนน พาด สาย

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ ตยวม สักฐิ ถนน พาด สาย

ในระหว่างที่คุมมาคุมทางไม่เห็นนาย
 ผู้รับจ้างก็รีบวิ่งไปหาพ่อค้าอย่างเร็ว ครั้น
 มาถึงกรมรถไฟแผ่นดินก็ได้บรรจุงูให้เข้า
 รัฐบาลกรก็ไม่ว่ากรงานผู้รับจ้าง
 ทำงานไม่ได้ยุ่งคนดี ๆ เพราะเหตุนี้
 แหะละเขาจึงขอ สมแดงคนอื่น ให้ของเจ้า
 คุณแม่เขาว่า เป็นผู้มีจักษ์ประจำตัว
 วิเศษกว่ามนุษย์โลกมากอีกข้อหนึ่ง
 นอกจากการดู ๆ แต่เขาก็รักเอ็นดู
 เรายังได้ทราบอีกว่าท่านเป็นคนกระหมัด
 กระหมัดทรัพย์ของเก่งด้วย ท่านถนัด
 ภายไปครานั้นถ้าเก็บเงินเกียทอง
 มาได้มากมั่งยังกับขอใครจะให้ไม่สร้อย
 มาเป็นทองสองกอง ของที่ขอมากว่า
 เราขอหัวใจอยู่ ๒ ถึง คือไม่กังวลทอง
 เหลืองดีดีนำวรายแต่สิ่งหนึ่ง กับหมวกสัก
 หลดอย่างดีเหมือนมีราคา ๔๐ เหรียญทองถึง
 นั้น แต่หมวกสักที่ขอคนนั้นว่าขอมาเป็น
 ของขวัญสำหรับบ้านผู้ให้หญิงนั้นใครจะ
 ขอมาขอของ ท่าน แต่บ้านกวดเสียด้วยแต่
 ที่ท่านเขาไม่กังวลซึ่งบ้านของที่ขอ

ได้วางใจของเขาสองไม่เขาของพระเจ้า
 ฤทธิการบดีซึ่งยังคงเป็นพระยารักษาคนบดี
 อยู่เดี๋ยวนี้ ซึ่งนการครุฑไว้ถวายใช้เต็ม
 แก่คนในบังคับของ ท่านตั้งที่ท่านเคยกระ
 ทำมาแต่ในเมื่ออยู่ในยุบนั้น ถ้า
 ภาวอย่าให้มีแก่พระเจ้าของ เขาได้เป็นดี
 เพราะเมื่อถึงคราวขาดเหลือในเรื่อง หัด
 ทองเหลืองทองขาว บางทีพระเจ้าท่าน
 อาก่อนญาติให้เอาเข้เข้เข้เข้ เข้เข้เข้
 หัดยาก็ จะไม่ตั้งข้อข้องให้เขา
 เห็นอนกับยวง เมื่อถนัดกับยุบศวง
 น กกรปฏิวัติกันเห็นจะพอควร
 เจ้าคุณ อ้าว! เขาขอ ก็ให้ อีกครึ่ง
 หนึ่ง ก็ดูบาย! เจ้าคุณ

๑๓. กายของกรวายนโดยถาวรตลอด
 ๑๔. จะซื้อได้โดยราคาถู
 ๑๕. พ.ศ. ๑๓. ๑. จะร้องมอบปราบพอก
 ๑๖. พอกกร ๆ ภาว ๆ จะถูกอำนาจ
 ๑๗. คนพูดกับกรวายนจะได้มีได้

๑๗. พระยาศรีสุทนต์ เมอเมจเจ้าคางกรม
แต่จะย้ายมาอยู่ ใน พระนคร

๑๘. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

โลก

๑๙. พระยาศรีสุทนต์ เมอเมจเจ้าคางกรม

๒๐. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๑. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๒. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๓. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๔. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๕. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๖. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๗. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๘. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๒๙. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๓๐. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๓๑. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๓๒. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๓๓. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๓๔. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

๓๕. หม่อมเจ้าชาย จะปฐิ์สินี หมนษย์

บอยๆ และภรรยา ถึง กับมี เวียงปรางค์
แดงเช่นเช่นหมัน ขอให้ฟังรู้ได้ เถอะว่า

อำมาตย์ผู้ นั้นมิได้ประพฤติกกรรมทุจริตแต่

ครั้งเดียว เขาได้กระทำ การ ทากินใน

ทางทุจริตจนเต็ม พุงของเขาแล้ว พุงจึงได้

แตก ถ้าพุงไม่แตก เขาก็ไม่มี เวลาฉิม

และถ้ายิ่งตัวโตๆ ตกแห่งใหญ่ๆ ละก็ยิ่ง

กินจุใหญ่ เพราะพุงใหญ่ หนัก และแตกยาก

ด้วย แต่สำหรับตัวเล็ก ๆ ละไม่ได้ทุกระไร

ถึงจะมีทางกิน ได้บ้างก็ไม่เท่าไร และไม่มี

ซ้ำพุงก็ค้องแตกตายไป โรค มหาอุบถ

จัญไร ของ อ่างมาศย์ ราชเสวกผู้กระทำกร

ทุจริตนี้ เราได้คิดกรรมของ ทน วิชิต

ไว้เพื่อจะกำจัดอภัยโรคจัญไรนี้

ได้ไป บริรักษานาย แพทย์ หลายนายที่ไม่

มีใคร ก็ถ้า รับประทาน ยาจะหา วิชิตบ้าง

หรือกำจัดให้หายได้ นายแพทย์บาง

คนถึงกับร้องว่า มันเป็นคน เอะเคิดจลาไม่มี

ทางที่จะเยียวยาได้ โรค คน พอจะมี

แพทย์ รับประทาน แต่อย่าโรค มหาอุบถจัญไร

นี้หนักทางที่ ระวังบอกละได้

แต่ถึงกระ

นั้นก็ดีเมื่อนายแพทย์ไม่รับร้อง เขาเอา
ก็ยังไม่หมดความ พยายาม โดยเรา เห็น

ว่าถึงแม้จะมีทางกำจัด หรือ รักษา ให้
หายไม่ได้ก็จริง แต่เรายังเห็นว่ามีโอกาส

มีทางนำมันมาได้ เราบางดวง ได้บ้าง
ตามความเห็นของเรา ดังนี้ คือ—

๑. ขอให้รัฐบาลจัดการ ตั้ง สภา สอด

ส่อง ความประพฤติ ของ ข้าราชการ เพื่อ

ให้รู้ ถ้า ข้าราชการ มีความประพฤติชั่วหรือ

ชั่วอย่างไร? ตลอดจนการ ดู แล ทักษะ

ของ ข้าราชการ ด้วย

๒. เมื่อจัดตั้ง สภา แล้ว ขอให้ ว่าง

ระเบียบข้อบังคับ ของ สภา ให้สอดคล้องกับ

โทษให้หนักที่สุด ในเมื่อเจ้าหน้าที่ แห่ง สภา

เองได้ประพฤติตนไม่สมควร (เรื่อง นี้ เรา

เกรงว่าเจ้าหน้าที่ แห่ง สภาจะเป็นผู้ พยายาม

วิเศษตนเอง เราจึง ขอให้ตั้ง โทษให้หนัก

ที่สุดเพื่อให้เจ้าหน้าที่ ก่อ เกรง)

๓. สภา นายกรัฐมนตรี ที่จะทำงานใน

สภา ควร เลือก เป็น จิตอาสา ที่ ซื่อสัตย์

จงรักภักดี ต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหาก

กษัตริย์จริงๆ ไม่เป็นผู้ ประกอบไปด้วย

มุขโงกณะ เห็นหน้าบุคคล เมื่อใครทำ

ผิดเดียดอง จักกร ตามข้อบังคับและอำนาจ

ของสภาได้ทั้งสิ้น ไม่เลือกเอาเจ้านายใหญ่

โตเพียงไร (ในที่นี้ เรา ขอออกความเห็น

สำหรับผู้ที่จะเป็น สภานายก ซึ่งเป็นที่ทุก

คนนิยม ของ มหาชนทั่วไป เรา ขอให้

รัฐบาล อนุมัติเสีย เด็ดขาด ให้รับม

งษ์เชื้อ เจ้า ฟากกรม พระ ยาศรีสุทนต์

วรคษฐ์ เป็น สภานายก แห่ง สภา น

จากนี้ ก็ต้อง เป็น พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรม

พระตำรวจราชานุภาพ

(ยังมีต่อ)

จากหมาย พระยาศรีสุทนต์

เรื่อง เสนอใน ใจ จำนำ

ที่ ๒/๓๑๐

วันที่ ๒๐ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

แจ้งความมายัง นายกรัฐมนตรี บรรณธิการ หนังสือพิมพ์ กรรมกร ทรบ

ด้วยเงื่อนจากหนังสือของข้าพเจ้าฉบับที่ ๑/๑๓๓๑ ลงวันที่ ๑๖ เดือนนี้ ว่าด้วยเรื่องตัวนี้ที่จะให้เสียมโรงรับจำนำหยุดทำการอันชดช้อยแต่ด้วยหนังสือที่ข้าพเจ้าของโรงรับจำนำโดยมากยอมย่นย่นแต่ที่ยังติดของไม่ยอมกระทำอีกหลายโรงนั้น

บัดนี้ข้าพเจ้าได้เรียกเจ้าของโรงรับจำนำที่ติดของไม่ยอมตกลงยอมย่นยอมย่นจากัดและนำเป็นทางหรือเจ้าของโรงรับจำนำในจำนวนที่ติดของในชั้นนั้นได้ตกลงยอมให้เสียมหยุดงานดังมีข้อควรตามคำแนะนำที่ที่ข้าพเจ้าตั้งมายังท่านพร้อมด้วยหนังสือเพื่อท่านทราบ

ขอได้ไว้คำแจ้งความนี้คือ
นายพด คำจวด ตวั

พระยาอัครราชมนตรี
ผู้บัญชาการตำรวจพระนครบาล กรุงเทพฯ

บรรพท การประชุมเจ้าของ
โรงรับจำนำ เรื่องเสียม

ขอหญิงท่านวันอาทิตย์แต่หน้าชดช้อยด้วยมีเสียมโรงรับจำนำร้องทุกข์

ว่าได้กระทำการในหัวที่โรงรับจำนำควากว่าวันละ ๑๒ ชั่วโมงก็ไม่มีหยุดพักผ่อนว่างกาย ร้องขอหยุดอดิตติยแต่จนมากชดช้อยเป็นทางพร้อมร่างกายบ้างข้าพเจ้าเห็นสมควรจะส่งหนังสือแต่จะให้บิดโรงรับจำนำไม่ทำกาที่หยุดไม่ได้ด้วยมีการถ่ายถอนแต่จำนำทุกอันจึงได้พูดจาว่ากล่าวแนะนำเจ้าของโรงรับจำนำในเรื่องยอมย่นของโรงรับจำนำเป็นอันมากได้ยอมย่นหนังสือข้าพเจ้าจึงของไม่ยอมย่นอีกหลายโรง ข้าพเจ้าจึงได้เขียนของโรงรับจำนำบรรดาก็ยังไม่ยอมตกลงยอมย่นมาบรรณของบัญชาการตำรวจพระนครบาลแต่ชดช้อยแนะนำหัวข้อทั้งนี้ เจ้าของโรงรับจำนำพร้อมกันยอมย่นตกลงให้เสียมโรงรับจำนำหยุดพักผ่อนได้ดังแจ้งข้อเป็น

๑. ให้เสียมหยุดในวันอาทิตย์เสมอไป แต่ให้หยุดคราววันอาทิตย์ชดช้อยซึ่งทางราชการมีคำสั่งกล่าวการส่งต่อควา
๓. วันหยุดไม่คิดหักเงินจากวันที่หยุด

นั้น ส่วนการหยุดในคราววันอาทิตย์ก็ให้เจ้าจะได้ให้ตำรวจใหญ่กองพิเศษจัดตั้งแจ้งความมาให้ทราบเป็นราย

๒. ในระหว่างที่เขียนหนังสือฉบับนี้ ในข้อ ๑ นี้ เจ้าของโรงรับจำนำต้องจ่ายคนแทนทุกครึ่งโดยคิดค่าจ้างให้คนหนึ่งเป็นเงินวันละ ๑ บาท ถ้าเสียมคนได้ไม่หยุดงานคงทำการในวันอาทิตย์ หรือวันนักขัตฤกษ์ตามรายวันที่กำหนดให้หยุดนั้น เจ้าของโรงรับจำนำขอจ่ายเงินเพิ่มให้ เป็นพิเศษคนหนึ่งวันละ ๑ บาทเต็มอดทุกครึ่งไป

นายพด คำจวด ตวั
พระยาอัครราชมนตรี
ผู้บัญชาการตำรวจพระนครบาล กรุงเทพฯ

ผู้บัญชาการตำรวจพระนครบาล กรุงเทพฯ
๑๑
๑๒
๑๓
๑๔
๑๕
๑๖
๑๗
๑๘
๑๙
๒๐
๒๑
๒๒
๒๓
๒๔
๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐
๕๑
๕๒
๕๓
๕๔
๕๕
๕๖
๕๗
๕๘
๕๙
๖๐
๖๑
๖๒
๖๓
๖๔
๖๕
๖๖
๖๗
๖๘
๖๙
๗๐
๗๑
๗๒
๗๓
๗๔
๗๕
๗๖
๗๗
๗๘
๗๙
๘๐
๘๑
๘๒
๘๓
๘๔
๘๕
๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

คำขาดศาลฎีกาจังหวัดนนทบุรี
วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๕
คำนำท่านบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์กรรม
บถ ทราบ

พจนมได้เห็นได้ ท่านเจ้าแดงความหนัก
หนังสือพิมพ์ของท่านว่า ยินดีแบบเมื่อ
๒ คอยรับความทุกข์ของพจนม เสด็จ
พจนมมีทุกข์อะไรเรื่องอะไรก็ไป
ได้ ผมเห็นทุกข์หนังสือพิมพ์ของ
ท่านที่จะช่วยทุกข์ผมได้ เพื่อให้ท่าน
ผู้ใหญ่ชั้นสูงได้ตรวจดูบ้าง เพราะเอา
พจนมที่ไม่ช่างประจบ ประแง ต่อท่าน
นายพันตำรวจโทคุณพระประสาธน์ไม่สู้
บังกับ การ ต้องถูกบีบบังคับไม่
กรรม พอกที่ประจบถือพอดก็ได้
ศของยังสบายไปไหนไปไหนอนันต์
ผู้เรียกว่าไม่ยุติธรรม พจนมต้องถูก
เกณฑ์แล้วรับราชการเพื่อเดช พระ
คุณพระเจ้าแผ่นดินชื่อ ๒๒ ท่านนี้
ไรก็ดีบุคคลที่เกิดมาพร้อมสติปัญญา
แห่งเดียวอันคนไม่มีสติแปลกกว่า
เท่าใด มิได้อยู่แต่ท่านเป็นชายพจนม
ท่านนี้ก็จะทำอะไรก็ได้ ถ้าใครได้
ท่านแต่เขียน ๆ ก็เห็นท่านเป็นคนคิด
ต้องชม ถ้าได้ไปอยู่กับท่านแล้ว

ตรงกันข้ามกับความคิดที่ตนตั้งท้าย
 ถ้าคนไหนไม่ประจบประแจงต่อพ่อท่านๆ
 ก็ไม่ชอบ อีกประการหนึ่งท่านเป็นคน
 หยาบอยู่หน่อย ถ้าใครไปบอกพ่อต้องอะไร
 ต่ออะไรแต่ต้องเขียนที่ ไม่ต้องลงอ
 กมาจะ บัญชีจะได้ตรงเขาทีเดียว
 ท่านก็เสียใจตรงเป็นโยคี หรือท่าน
 เห็นว่าท่านได้ตรงได้จะก็มีชื่อเสียงดัง
 เรือง พ่อตัวรอดมอญ เรืองมันมีนิตเดียว
 ดังกับต้องพ่อคัด คือเมื่อมันที่ ๑๘
 กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๕ เวลาถึงคืนตัวรอด
 มอญได้ขึ้นไปบนที่พักของท่าน เพื่อ
 ไปหาหญิงมีคนที่ชื่อท่านเพราะได้นัด
 กันไว้ บังเอิญ ศ.ศ. ท. เจกไปพบเข้า
 จึงได้ไปเรียนต่อคุณพระๆ ท่านโกรธเลย
 ว่าคุณพ่อตัวรอดมอญ พยายามจะตีกรรมพัย
 ท่านเลยส่งตัวให้อาจารย์ได้ส่งมปล่อย
 ตัวไป ท่านกลับทำเรื่องราวส่งอำเภ
 ว่าคุณพ่อตัวรอดมอญ บุกรุกชนบทที่พัก
 ของท่าน ซึ่งตั้งอยู่หลังที่ทำการตำรวจ
 หัวถนนทิวอีก คราวนี้ท่านได้ขอรับรอง

ตามคำสั่งกรม อิมังในระหว่างที่ ร.ศ. ๓
 ชื่อถูกนางเจือพ่องนี้ ร.ศ. ๓ ชื่อได้ราย
 งานกล่าวโทษ ศ.ศ. ท. กร่าง สามีนางเจือ
 ภาว่าตัวรอดมอญไปนอนเสียเกิดปด้นไม่
 วั. ศ. ท. กร่างเลยถูกตบเป็นพดชน ๓
 ส่วนเรือนางเจือพ่อง ร.ศ. ๓ ชื่อมัน
 คุณพระท่านวางนไปกระทรวงกลาโหม
 โดเอา ร.ศ. ๓ ศิริว่าเอาคนยุแหย
 ให้นำนางเจือพ่อง พุทธิชัย เม่งส่งสาร
 ร.ศ. ๓ ศิริให้ถือเงินถูกทำโทษ แล้วต่อมา
 ท่านกลับหายอีกเงิน ๓ บาท กว่าๆ อีก
 เนื่องจากท่านไม่ชอบ อยู่เหมือนกัน เรื่อง
 จนได้ส่วนถึงเจ้าเมืองๆ เห็นว่าไม่มีผิด
 เป็นอันเลิกกันไป นับว่าสิ้นเคราะห์ไปที่
 คุณพระท่านกลับโกรธว่าเจ้าเมืองเดอ
 ภา เข้ากับ ร.ศ. ๓ ศิริ เม่งดิยมั่วๆ
 ว่าท่านวางนไป พ่องยังขี้ขี้ อัยการ
 ภาว่าเข้ากัน ดูเถะกรรม ความชามู
 ของท่านเป็นอย่างไร ท่านตัวรอดมอญ เอะ
 ขอท่านได้กรุณาต่อพดเม่งงในหน้ากระ

คาสของท่านตาย เม่งท่านเห็นว่าไม่
 ควรตั้งนักจงครกว่าไปเกิดกรรม ส่วน
 ร.ศ. ๓ ชื่อได้รายก็มีนางเจือพ่อง หรือ
 เรืองตามที่เขาตั้งมาน ถ้าท่านถึงกับ
 จะถูกฟ้องแต่ไปรอดปรกาศในหนังสือพิมพ์
 ของท่าน เม่งจะนำหลักฐานเช่นคำให้
 การพยานแต่ตัวพยานที่จะสู้คดีมาให้ด้วย
 คำว่า จึงหวัดหนัก เวลานี้ บ่อน บัน เต็ม ที่
 เต็มกรรม ทางบ้านเม่งท่านก็ไม่ถูก
 กับใคร มีแต่คนร้องว่าเต็มที่ๆ เม
 ึ่งว่าไม่ต้องฟ้อง
 โดยความ นบถ
 พดตัวรอดที่ไว้ทุก
 เรืองนี้เราไม่จำเลยจะโทษพ่อง โดย
 แต่เราใครจะให้เจ้าคุณชิวารณประกาศ
 ดองได้ส่วนดูบ้าง เพราะเจ้ากรรมได้
 รมีรองหลักฐานแรง

บ. ก. ก.

๓๙๕

การบวช

ดูงตั้ง. ฐึ ยั้งนี้โย จึง ต้นทุรัง ออก

หนูชอาน. เพวระ หนาม ยถา เอก ทอก
หนามเข่า แซง ฮัน

ดูงตั้ง. ทอกเด็กกั๊กจกทอกตั้งกอน

หนูชอาน. ผมไม่พถัน ผมายังมีพีเปวามิง

ดูงตั้ง. ซ้ำ กอน กอนของเจ้ามีห
ออกจะ เต็ดดูมีฮัน ไป หนอย
ดูง คอ ดูบาก ทยุดกั๊ก ที่
เห็นจะดี

๓๙๖
๓๙๗
๓๙๘
๓๙๙

แพนมากูฏหมาย

กรณีย เช่น นเมอ พนังงาน กง ตั้งต่าง ประ

เทศ ร้อง ขอมา ให้ ค่าวอด พระนครหรือ

ค่าวอด ภูธร ประจ้คำบด กระทำเหมือนหนึ่ง

ว่า มี ดูก เวอ หลบ หน หรือไป เสีย จาก

เวอ สยาม ชุนน แต่ กอน ที่ จะ ได้ กระทำ

เช่น กัดว น ค่าวอด พระนครบาด หรือ

ค่าวอด ภูธร ประจ้คำ ของ ทน ด้ย ได้ รับ

คำส แสง ให้ เบน ที่ พอใจ ว่า นาย เวอ
หรือ นาย ร้อง ได้ ้น่า หักฐาน พยามมาแดง
คอ พนังงาน กงตั้ง แล้ว ว่า ดูก เวอ ได้

หตมหนี่ หรือไปเสียโดยไม่ได้รับ อนุญาต

ตั้ง เช่น ที่ กากหนตได้ ใน มาตรา ๖ นั้น จึง

มาตรา ๘ ผู้ ได้ให้ ความ พัก พิง หรือ

ชอน เวน ดูก เวอ คน หนึ่ง คน ด้ย อาก ดูก

จับ ตาม ความ ใน พระราชบัญญัติ นี้ โดย

ทราบ อยุ่ แล้ หรือ มี เหตุ ซึ่ง ควร ทราบ

ได้ ว่า ดูก เวอ คน หนึ่ง ด้ย หลบ หน หรือ

ไป เสีย จาก เวอ โดยไม่ได้ อนุญาต ด้ย

มี ความ ผิด ระวาง โทษ ไว้รับ ไม่ เป็น ครั้ง ๓

๒๐๐ ปาห

มาตรา ๙ ให้ เห็น บัด กระทรวง มหท

ไทย ้น่าท ปฏิบัติการ ให้ เป็น ไป ตาม พระ

ราชบัญญัติ จง ทก ประการ แต่ ใน โลก ที่

ที่จะ ได้ ขยะย ขอ ความ ใน พระราช บัญญัติ

นี้ ถ้า หรือ ใช้น์ จับกุม ดูก เวอ ซึ่ง หลบ หน

หรือไปเสียโดยไม่ได้รับ อนุญาต จาก เวอ

ชายต่าง ประเทศ ตั้ง บัญญัติไว้ ใน มาตรา

๗ ให้ เห็น บัด กระทรวง มหท ไทย ปฏิบัติ

การ ร่วม กน กับ เห็น บัด กระทรวง การ ต่าง

ประเทศ แต่ ให้ เห็น บัด พิง ๒ น เป็น

เจ้า ้น่าท ตั้ง กัดทได้ ใน มาตรา ๗

ประกาศมาณ กน ที่ ๓๓ ตั้ง หาคม พุท

กักราช ๒๔๖๕ เปนพที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ชี้แจง

หนังสือพิมพ์ กรมกรออก ไม่ได้ ตามกำหนด เพราะ มี อุบ ดัก ครั้ง เรา จะ ได้ บรร

ขาย ใน วัน หลัง แต่ จริง หนังสือ ของ เรา พิมพ์ แล้ว เสร็จ ก่อน วัน เดียว ที่ ๓๑ เดือน ก่อน

แต่ เป็น เพราะ อุบ ดัก — อ้า นาง อรรม — อ้า นาง มีต — จึง ต้า มา

อนึ่ง เล่ม ต่อ ๆ ไป จะ ออก ประจำ วัน อังคาร นับ แต่ ชัง कार ที่ ๑๑ เป็น ต้น ไป

ใน ที่ สุด ขอ ส่ง ๓. ๓. ๒๕ ๒๖ มา ยัง ทำ น ด้วย

การ

ว่า

เรื่อง

นาย ไม ชำ มค ชิต มั่น เสด